

Halleluja of toch nog zorgen.

Kijkende naar de voorlopige cijfers van 2019 is een juichstemming op zijn plaats. Het huishoudboekje van de gemeente lijkt prima op orde. Er zijn de afgelopen jaren voor de diverse dorpen projecten gerealiseerd of in de steigers gezet, zoals de MFA's in Maasbommel en Alphen. Krijgt het onderkomen van Leones een flinke opknappbeurt en in het verlengde hiervan wordt de entree bij de Peel opnieuw ingericht. Tevens wordt de situatie van de Zandstraat, middels een flink bedrag, onder de loep genomen met ook oog voor de directe omgeving. Hier zullen vooral de inwoners van Beneden Leeuwen blij van worden.

Maar verkeren alle inwoners van onze gemeente nu ook in deze hosannastemming? Hebben we voldoende oog voor diegenen die geen lid zijn van populaire sportverenigingen, gezellige buurtverenigingen dan wel zakelijk een graantje meepikken van deze investeringen?

Wellicht gaan we voor het democratisch model, waarbij we onze beslissingen goedkeuren als 51% van de volksvertegenwoordiging hierin meegaat. Echter als overheid dragen we de zorg voor alle inwoners, ook voor diegenen die niet met hun neus tegen het venster aanduwen of erger, moeite hebben om fysiek, financieel, sociaal of emotioneel het leven invulling te geven. Er zijn voldoende signalen uit de samenleving dat groepen mensen buiten de boot dreigen te vallen, omdat zij het tempo van de snel veranderende maatschappij niet bij kunnen benen. De gestegen ouderdom, de steeds grotere vraag om zelfredzaamheid, vereenzaming mede veroorzaakt omdat mensen, al dan niet als gevolg van eigen keuzes, niet meer meedraaien in de maatschappij. Maar ook de verlokkingen waaraan we allemaal bloot staan, maar waarin niet iedereen in staat is deze het hoofd te bieden, zorgen regelmatig voor persoonlijke tragedies die niet alleen de persoon zelf treffen, maar ook zijn of haar directe leefomgeving.

We dienen daarom alles in het werk te stellen om te zorgen dat we deze mensen bereiken en helpen. Voorkomen is immers beter dan genezen. Wij blinken hier niet erg in uit. Op de momenten dat SMW deze onderwerpen aan de kaak stelt wordt regelmatig het antwoord gegeven dat "we" het nog niet zo slecht doen t.o.v. andere gemeenten. Dit is trouwens een vaak gebruikt argument bij de behandeling van diverse onderwerpen. Het lijkt erop dat de verantwoordelijke wethouder telkens op zoek gaat naar een gemeente waar

het bij het betreffende onderwerp wat minder gaat om daaraan te refereren. Ook wordt regelmatig dekking gezocht door te verwijzen naar de GR. “Helaas wij zijn nu eenmaal gebonden aan de afspraken die gemaakt zijn in de opgang naar deze GR”. Hier kom ik later nog op terug.

Terug naar onze inwoners. Er zijn jammer genoeg signalen dat we op allerlei gebied de kans hebben om daar ons steentje aan bij te dragen, maar dat niet willen ondersteunen. Bijvoorbeeld het Alzheimercafé in Druten, waar ook bewoners uit onze gemeente komen, wordt niet ondersteund door de wethouder. Ditzelfde lot geldt ook voor het alarmeringssysteem voor de honderd ouderen in onze gemeente en de coördinator voor de vrijwilligers van het op te richten Thuishuis in Alphen. Sociaal Maas en Waal hoopt van harte dat wethouder Van Swam als nog van gedachten verandert.

Een ander signaal in deze komt van de GGZ. Het betreft hier een tekort op de begroting (van 800.000 euro) voor de komende jaren. Het gaat hier dus om de meer ernstige gevallen van zorgbehoeften bij onze inwoners. Het geeft aan dat deze groep steeds groter wordt. Om een voorbeeld te noemen, de kosten voor de jeugdzorg aan maar liefst 300 kinderen bedroegen voor onze gemeente 2,8 miljoen, waarvan de helft, dus 1,4 miljoen nodig bleek voor een groep van slechts 20 jongeren. Ook hier geldt weer dat we middels een GR deze zorg uitbesteed hebben, maar het ook de zorg van de gemeente is om hier de vinger aan de pols te houden. Hoe zorgen we ervoor dat we deze signalen oppikken om erger te voorkomen. Laten we in deze als lokale overheid zorgen dat we er zijn voor alle inwoners van onze gemeente.

Een ander onderwerp wat op dit moment erg actueel is, betreft het milieu. Dit staat de laatste tijd behoorlijk in de spotlights door o.a. de malversaties bij het verondiepen in de uiterwaarden bij Dreumel. Door de actiegroep Burgercollectief de Dreumelse Waard werd hier terecht aandacht voor gevraagd. Het is eigenlijk niet uit te leggen dat in onze achtertuin, waar onze kinderen spelen en zwemmen, deze vervuilde grond wordt gedumpt. Daar is gevoeglijk al de nodige aandacht aan gegeven. Echter we mogen ook best wel eens in de spiegel kijken naar ons eigen afval. We zijn zelf ook erg slordig en hebben de gewoonte, om als we op pad zijn en we hebben iets in onze handen waar we van af willen, dat maar direct te dumpen in de berm. Dit geeft een niet al te fraaie blik van onze gemeente en het belast het milieu. Ondanks de burgerinitiatieven van vrijwilligers die dit dan weer opruimen ligt er binnen de kortste keren weer nieuw afval op de diverse plekken.

Dit heeft trouwens wel een link met het vorige onderwerp. Want ga je dit afval eens nader bekijken dan valt het op dat een groot deel van het afval bestaat uit drankflessen, sigarettenverpakkingen en drugszakjes. Dit signaal geeft nogmaals aan dat we meer moeten insteken op preventie.

Het afvalprobleem is sinds medio dit jaar erger geworden door de ingebruikneming van de ondergrondse afvalcontainers. Sinds 1 juli zijn we verplicht om ons afval middels plastic zakken aan te bieden aan de nieuw geplaatste opvangbakken. Met een pasje kun je de, sterk verkleinde, klep bedienen. Kosten per lediging € 1.--. Dit lijkt en is ook niet veel. Echter een klein aantal inwoners denkt hier anders over en vindt de optie om het afval ergens onderweg te dumpen één die de voorkeur heeft. De Avri heeft gemeend, uit kostenoverwegingen, om deze manier van inzameling te introduceren. Wellicht was het verstandiger geweest om het vaste bedrag per jaar te handhaven en niet af te rekenen per lediging. Een mogelijkheid die nog steeds het bespreken meer dan waard is.

Ook hier geldt dat de gemeente zich verschuilt achter de GR. De Avri heeft het beslissingsrecht om zelf de manier van inzameling te bepalen en zet zo dus de invloed van de gemeente buitenspel. Echter de gevolgen hiervan komen ten laste van de gemeente, dus onze inwoners. Daarnaast is hier ook nog eens kostenverhogend aspect aan de orde. Een paar weken geleden kwam de wethouder met de mededeling dat de huidige methodiek van inzameling van incontinentiemateriaal door vertraging, tot het einde van het volgende jaar door te trekken. Kosten per huishouden 4,50 euro. De wethouder drukte tijdens het RTG eenieder op het hart, n.a.v. vragen van de coalitiefracties, dat de kosten niet hoger zouden uitvallen v.w.b. dit materiaal. Nu wordt echter via de media door de Avri gecommuniceerd dat daar nog eens sowieso 34 euro bij komt vanwege toenemende kosten. Schijnbaar zet je als gemeente, als je dit soort zaken bij een overkoepelende organisatie neerlegt, jezelf volledig buitenspel en “overkomt” je dit soort prijsverhogingen. Misschien moeten we een voorbeeld nemen aan onze buurgemeente Tiel. Zij wil een meer eenvoudige, transparante en eerlijke verdeling van de kosten van Werkzaam Rivierenland. Zij gaat dus niet klakkeloos akkoord met kostenopdrijving.

Hier komen we bij de link tot het laatste onderwerp, handhaving. Ondanks dat de meeste inwoners zich keurig aan de afspraken houden zijn er toch individuen die zich daarvan onthouden. Zoals bijvoorbeeld afvaldumping. Maar ook op andere gebieden gebeuren dingen die we niet met ons allen hebben

afgesproken. Een van de belangrijkste zaken op dit gebied is de verkeersveiligheid. De landelijke cijfers laten zien dat er een forse stijging is van het aantal ongevallen in ons land. Een meer dan verdubbeling met soms ernstige gevolgen. Wat ook opvalt is dat het gros van deze ongevallen niet op de snelwegen maar op de secundaire wegen plaats vindt. En natuurlijk kunnen we ook hier weer zeggen dat we, gemiddeld genomen, nog niet zo slecht scoren. Maar er zijn genoeg verkeerssituaties die voor verbetering vatbaar zijn. Een verkeersongeluk heeft meestal een enorme impact op de slachtoffers zonder direct te spreken van een dodelijke afloop. Maar daarnaast geldt zeker ook dat er aandacht moet zijn voor handhaving. Iedereen maakt situaties mee waar men zich verbaast over het rijgedrag van anderen. Maar zolang hier niet of nauwelijks op gecontroleerd wordt is het wachten op een ernstig ongeval. Laat handhaving dus een grotere aandacht krijgen vanuit de gemeente dan tot nu toe het geval is. Op velerlei gebied.

Sociaal Maas en Waal : Met oog voor elkaar !